

شماره ۸۰۳۱۷

تاریخ ۲۲/۱۱/۸۲

پیوست

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بیمبالی

شورای محترم نگهبان

۱۲، ۱۱، ۲۵، ۸۷

۸۲، ۱۱، ۱

لایحه شماره ۲۷۹۶۲/۵۷۷۹۳ مورخ ۱۳۸۱/۱۱/۱۴ دولت در مورد موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت رومانی که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۸۲/۱۰/۲۳ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی در ماده واحده به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۸۰۳۹۷

تاریخ ۱۳۷۷/۱۱/۲۴

پست

بتشابه

ورود به دفتر خانه شورای نگهبان	
شماره ثبت:	۸۲, ۱۱, ۳۵۸۶
تاریخ ثبت:	۸۲, ۱۱, ۱
تعداد کشفه:	۸۲, ۱۱, ۱

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت رومانی

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت رومانی مشتمل بر یک مقدمه و دوازده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره - ارجاع اختلافات موضوع این موافقتنامه به داوری، توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوطه است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت رومانی

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت رومانی که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند، با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت، با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد یکدیگر، و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۸۰۳۹۷

شماره

تاریخ ۱۳۷۰/۱۱/۲۵

تاریخ

پست

مبتنی

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات بکار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱- اصطلاح «سرمایه گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه پذیر خوانده می شود) بکار گرفته شود و به ویژه، اما نه منحصرأً، شامل موارد زیر است:

الف) اموال منقول و غیر منقول و حقوق عینی از قبیل رهن، حق حبس و وثیقه.

ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ) مالکیت نسبت به پول یا هر عملیات وابسته به یک سرمایه گذاری که دارای

ارزش اقتصادی باشد.

ت) حقوق مالکیت معنوی از قبیل اختراع، نمونه های بهره وری، طرحها یا

نمونه های صنعتی، علائم و اسامی تجاری و همچنین دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث) حقوق اعطا شده توسط قانون ملی طرف متعاقد سرمایه پذیر از جمله حق

اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی، هرگونه تغییر تصویب شده در شکل

دارایی های سرمایه گذاری شده یا سرمایه گذاری مجدد دارائیه در ماهیت آنها به عنوان

سرمایه گذاری تأثیری نخواهد داشت.

۲- اصطلاح «سرمایه گذاران» یک طرف متعاقد در مورد هر یک از طرفهای متعاقد عبارت

از اشخاص زیر است که در چهارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر

سرمایه گذاری کنند:

الف) اشخاص حقیقی کشور هر یک از طرفهای متعاقد که اتباع آن طرف متعاقد به

شمار آیند.

اصطلاح «اتباع» اطلاق می شود به:

- در مورد جمهوری اسلامی ایران به گونه ای که در قوانین و مقررات آن تعریف

بیتشالی

شده است.

- در مورد رومانی به گونه‌ای که در قوانین و مقررات آن تعریف شده است.

ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین ملی همان طرف متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیت‌های آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد به ویژه - امانه منحصرأ شامل سود حاصل از سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذار، سود سهام، سود تسهیلات مالی، عواید سرمایه‌ای، حق الامتیاز و کارمزد می‌گردد.

۴- اصطلاح «قلمرو یک طرف متعاقد»:

- در مورد جمهوری اسلامی ایران حسب مورد، به معنی نواحی تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران و شامل مناطق دریایی آن نیز می‌شود.

- در مورد رومانی به معنی قلمرو رومانی شامل دریای سرزمینی و فضای بالای قلمرو آن است که رومانی بر آن اعمال حاکمیت می‌نماید و همچنین منطقه مجاور، فلات قاره و منطقه انحصاری اقتصادی که رومانی بر طبق قوانین خود و حقوق بین‌الملل بر آن به ترتیب اعمال صلاحیت یا حقوق حاکمیت می‌نماید.

ماده ۲- تشویق و پذیرش سرمایه‌گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات ملی خود نسبت به تشویق و پذیرش سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات ملی خود جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است از جمله مجوز به کارگیری کارکنان رده بالای مدیریتی و فنی را اعطا خواهد کرد.

بیتعین

ماده ۳- حمایت از سرمایه گذاری

۱- سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه‌ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود. هیچیک از طرفهای متعاقد نباید با اقدامات غیرموجه یا تبعیض آمیز به مدیریت، نگهداری، استفاده، بهره‌مندی، توسعه فروش یا تصفیه سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر لطمه بزند.

۲- چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا نهاد منطقه‌ای مشابه و یا ترتیبات راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، حقوق مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه گذار کشور ثالث اعطا کرده و یا در آینده اعطا کند، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مزبور به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۴- شرایط مساعدتر

۱- قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

۲- چنانچه قوانین ملی هر یک طرفهای متعاقد سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر را مستحق برخورداری از رفتاری مساعدتر از آنچه در این موافقتنامه پیش‌بینی گردیده است بنماید، قوانین مذکور تا جاییکه مساعدتر است بر این موافقتنامه حاکم خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۸۰۳۱۲

تاریخ ۱۳۸۷/۰۷/۲۳

پیوست

مجلس

ماده ۵ - مصادره و جبران خسارت

۱ - سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و با تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی، به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل جبران خسارت سریع و مؤثر انجام پذیرد.

۲ - میزان جبران خسارت باید معادل ارزش بازار سرمایه گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، مصادره یا سلب مالکیت یا آگاهی از آن باشد.

۳ - سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه گذاریهای آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، حالت اضطراری یا سایر وقایع مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث دیگر در خصوص اعاده مال، پرداخت غرامت یا هر رفتار دیگری نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۶ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات ملی خود به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر اجازه انتقال آزاد و بدون تأخیر پرداختهای مربوط به سرمایه گذاریهای موضوع این موافقتنامه به ویژه موارد زیر را خواهد داد:

الف) عواید بر طبق بند (۳) ماده (۱) این موافقتنامه.

ب) مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری.

پ) حق الامتیازها و حق الزحمه های مربوط به قراردادهای انتقال فن آوری.

ت) مبالغ پرداخت شده به موجب ماده (۱۵) این موافقتنامه

ث) اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری، مشروط بر آنکه از محل عملکرد

سرمایه گذاری پرداخت شود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۸۰۳۹۷

تاریخ ۱ - ۱۷ / ۷ / ۱۳۸۷

پست

بیمه‌ای

ج) حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار یک طرف متعاقد که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا باشند.

چ) وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۰)

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری براساس مقررات ارزی ملی زمان انتقال انجام پذیرد.

۳- سرمایه‌گذار و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر می‌توانند در خصوص چگونگی بازگشت و یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

ماده ۷ - جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چهارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک سرمایه‌گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه‌گذار شود:

الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد.

ب) جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود.

پ) اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر بر اساس ماده (۱۰) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۸ - رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذاریهایی سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در این موافقتنامه تقبل نموده است، تضمین می‌نماید.

بتشابه

ماده ۹- دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاری‌هایی اعمال می‌شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه‌پذیر برسد، خواه قبل یا بعد از لازم‌الاجرا شدن انجام شده باشد.

مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران (O.I.E.T.A) است یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود. این موافقتنامه، بهر حال در مورد اختلافاتی که قبل از لازم‌الاجرا شدن آن ایجاد شده است اعمال نخواهد شد.

ماده ۱۰ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف

متعاقد و سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر

۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲- چنانچه اختلاف مزبور ظرف مدت شش ماه از تاریخ درخواست کتبی برای حل و فصل، به نحو مذکور در بند (۱) این ماده حل و فصل نشود، سرمایه‌گذار می‌تواند به انتخاب خود اختلاف را برای حل و فصل ارجاع دهد به:

الف - دادگاه صالح طرف متعاهدی که سرمایه‌گذاری در قلمرو آن انجام شده است یا با رعایت قوانین و مقررات ملی طرف متعاقد سرمایه‌پذیر به

ب - یک دیوان داوری موردی، برطبق قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت

بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنستیرال)، یا

بتسابی

پ - مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری (ایکسید)، برای انجام داوری بر طبق کنوانسیون ۲۸ اسفند ۱۳۴۳ هجری شمسی برابر با ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی واشنگتن در مورد حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر، چنانچه، یا به محض اینکه، هر دو طرف متعاقد به کنوانسیون مذکور پیوسته باشند.

۳ - هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی تواند به داوری ارجاع شود، و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.

۴ - هر اختلافی که به داوری ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۵ - رای دادگاه یا داوری بین المللی مذکور در بند (۲)، حسب مورد، قطعی و برای طرفهای اختلاف لازم الاتباع خواهد بود.

ماده ۱۱ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱ - هر اختلافی که ممکن است بین طرفهای متعاقد در خصوص تفسیر یا اجرای این موافقتنامه ایجاد شود حتی الامکان از طریق مشاوره و مذاکره حل و فصل خواهد شد.

۲ - در صورتی که اختلاف ظرف مدت ۶ ماه از تاریخ اطلاع کتبی یکی از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر حل و فصل نشود، اختلاف به درخواست یکی از طرفهای متعاقد و با رعایت قوانین و مقررات ملی آن به یک دیوان داوری موردی به نحو مذکور در این ماده ارجاع می شود.

۳ - دیوان داوری به نحو زیر تشکیل می شود:

ظرف مدت دو ماه از تاریخ دریافت درخواست داوری، هر یک از طرفهای متعاقد یک داور انتخاب خواهد کرد و دو داوری که بدین ترتیب انتخاب می شوند ظرف مدت ۳

بشماره

شماره ۸۰۴۹۷

تاریخ ۱۳۸۷/۰۱/۰۱

پوست

ماه از انتخاب خود سرداور را انتخاب خواهند کرد.

۴- چنانچه ظرف مهلت‌های مقرر در بند (۳) این ماده انتخاب‌ها صورت نگرفته باشد، هر یک از دو طرف متعاقد می‌توانند، در صورت نبودن توافق دیگری، از رئیس دیوان داوری بین‌المللی بخواهد که انتصاب را انجام دهد در صورتی که رئیس دیوان داوری بین‌المللی، شهروند یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد یا به هر دلیل، انتخاب برای او ممکن نباشد از معاون رئیس دیوان درخواست خواهد شد که انتصاب را انجام دهد. چنانچه معاون رئیس دیوان، شهروند یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد یا به هر دلیل قادر به انتخاب نباشد، از عضو ارشد دیوان بین‌المللی دادگستری که شهروند یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد نباشد درخواست خواهد شد که انتصاب را انجام دهد.

۵- طرفهای متعاقد باید هزینه‌های داوری خود و نماینده خود در رسیدگی داوری را پردازند. هزینه‌های سرداور و سایر هزینه‌ها به طور مساوی بین طرفهای متعاقد تقسیم خواهد شد.

۶- دیوان داوری شیوه رسیدگی خود و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۷- دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم خواهد نمود و رای آن قطعی و برای طرفهای متعاقد لازم‌الاتباع خواهد بود.

ماده ۱۲- اعتبار موافقتنامه

۱- این موافقتنامه توسط مقامات صلاحیتدار هر طرف متعاقد به تصویب خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه سی روز پس از دریافت آخرین اطلاعیه از دو اطلاعیه طرفهای متعاقد که توسط آنها رسماً به یکدیگر اطلاع دهند که تشریفات تصویب مربوطه آنها به پایان رسیده به مدت ۱۰ سال لازم‌الاجرا خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد به طور کتبی قصد خود مبنی

شماره ۸۰۳۱۷

تاریخ ۱۳۷۱/۱۲/۲۸

پوست

مبتغی

بر فسخ آن را به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند. فسخ موافقتنامه شش ماه پس از دریافت اطلاعیه صورت خواهد گرفت.

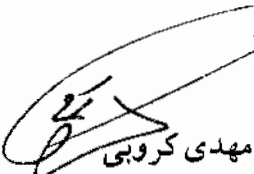
۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

این موافقتنامه در در تاریخ مطابق با در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، رومانیایی و انگلیسی منعقد شده است و همه متون از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک می باشد.

از طرف دولت
رومانی

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و دوازده ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و سوم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است.

مهدی کروبی

رئیس مجلس شورای اسلامی